

Przemysław Artemiuk

Wstęp

Biblioteka Teologii Fundamentalnej 10, 5-6

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstęp

[1]

Max Seckler, jeden z ojców niemieckiej teologii fundamentalnej, publikując w roku 1963 monografię na temat zbawienia w historii zauważył we wprowadzeniu, że „refleksyjne wyjaśnienie tego, czym jest chrześcijaństwo, w wielu punktach dopiero się rozpoczęło”¹, a wysiłkowi namysłu winna niezmiennie towarzyszyć pokora i cierpliwość. Uwaga ta posiada szczególne znaczenie w kontekście pytania o zbawienie, bowiem teologia do dzisiaj nie wypracowała jednej czy jedynej koncepcji soteriologicznej. Dlatego szczególnie dogmatyka podejmując medytację nad tą tajemnicą, chce współczesnemu człowiekowi pokazać zbawcze działanie Boga. W tym celu reinterpretuje dawniejsze motywy albo wprowadza całkiem nowe kategorie, na przykład zaczerpnięte z teatru.

[2]

Kwestia zbawienia nie jest jednak domeną jedynie teologii dogmatycznej. Także teolog fundamentalny, zgłębiający tajemnicę Jezusa, chcąc uniknąć niezrozumienia, jakie może towarzyszyć Jego roszczeniom, a równocześnie obronić najgłębszy sens Objawienia wobec iluzorycznych propozycji świata, musi najpierw ukazać, a następnie uzasadnić treść chrześcijańskiego przesłania, którego istotą jest przecież zbawienie, wyzwolenie od zła, zburzenie muru wrogości między Stwórcą a stworzeniem. Zobowiązuje nas do tego jedno z najstarszych wyznań wiary w stwierdzeniu, że Chrystus „umarł za nasze grzechy” (1Kor 15,3b).

---

¹ M. Seckler, *Zbawienie w historii. Teologia historii w nauce świętego Tomasza z Akwinu*, przekład W. Szymona, Kraków 2015, s. 7.

[3]

Zatem próba spojrzenia na kwestię soteriologii w kluczu fundamentalnoteologicznym, towarzyszy przedkładanej publikacji. Prezentuje ona artykuły, które mówiąc o zbawieniu, dotyczą jego poszczególnych wymiarów. Rozpoczyna ją głos dogmatyka, który z perspektywy własnej dziedziny teologicznej mówi o zbawieniu, a po nim niejako w dialogu pojawia się głos teologa fundamentalnego. Następnie soteriologia chrześcijańska zostaje ukazana w zmaganiu z wyzwaniem rozumu krytycznego oraz wobec koncepcji autozbawczych, psychologizujących i terapeutycznych. Kolejne dwa artykuły traktują o zbawieniu w wymiarze wspólnotowym, najpierw eklezjalnym (Kościół jako pośrednik zbawienia), a następnie uniwersalnym (zbawienie w innych religiach). Całość publikacji zamykają trzy teksty o wyraźnym nachyleniu praktycznym. Możemy zatem przeczytać o apologii zbawienia w doświadczeniu świeckiego ewangelizatora, o koncepcji soteriologicznej w nauczaniu papieża Franciszka oraz zapoznać się z fundamentalnoteologiczną propozycją wykładu i ćwiczeń na temat zbawienia.

Redaktor